

Кулик Ю. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Леута Р. В., студент,
Юридичний факультет,
Київський національний університет ім. Т. Шевченка, м. Київ
Науковий керівник: Гусар О. А., к.ю.н.

ОРГАНІЗАЦІЯ ПОВІТРЯНОГО РУХУ ОРГАНАМИ ОБ'ЄДНАНОЇ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОЇ СИСТЕМИ

Організація потоків повітряного руху здійснюється з метою недопущення перевищення пропускної спроможності секторів організації повітряного руху (ОПР), маршрутів ОПР та аеродромів цивільної авіації. Процедури організації потоків повітряного руху використовуються для організації безпечного, впорядкованого та прискореного потоку повітряного руху й забезпечення максимального використання пропускної спроможності системи управління повітряним рухом відповідно до міжнародних стандартів та рекомендованої практики ІКАО та згідно з Правилами організації потоків повітряного руху, затвердженими наказом Державіаслужби України від 19.07.2005 р. № 522.

Об'єднана цивільно-військова система організації повітряного руху забезпечує виконання завдань щодо організації використання повітряного простору України, безпечного і регулярного повітряного руху в повітряному просторі України та в повітряному просторі над відкритим морем, де відповідальність за обслуговування повітряного руху міжнародними договорами України покладена на Україну (ст. 28 ПК України) [1].

До складу системи входять такі підрозділи Державного підприємства обслуговування повітряного руху України: Український центр планування використання повітряного простору України та регулювання повітряного руху (Украероцентр), що є головним оперативним підрозділом системи; регіональні структурні підрозділи, до складу яких входять районні та допоміжні районні центри обслуговування повітряного руху; Служба аеронавігаційної інформації; Центр підвищення кваліфікації; Лікарсько-льотна сертифікаційна комісія (ЛЛСК).

Головний оперативний підрозділ об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху – Український центр планування використання повітряного простору України та

регулювання повітряного руху (Украероцентр). Украероцентр утворений згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 19.07.1999 р. № 1281 «Про створення об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху України» [2].

Державне регулювання діяльності підрозділів системи здійснює Міністерство інфраструктури та Міністерство оборони на підставі відповідної угоди через Державну авіаційну службу (за винятком оборонних питань, пов'язаних з використанням повітряного простору України та захистом суверенітету держави, що належать до компетенції Міністерства оборони). В особливий період керівництво діяльністю підрозділів системи здійснюється Генеральним штабом Збройних Сил.

Основна мета діяльності Об'єднаної цивільно-військової системи полягає у забезпеченні належного рівня безпеки та регулюванні у сфері використання повітряного простору України, а також обслуговування повітряного руху при чіткій та скоординованій взаємодії усіх підрозділів.

Згідно зі ст. 33 ПК контроль за дотриманням порядку використання повітряного простору України під час планування, координації та використання повітряного простору України, обслуговування та управління повітряним рухом у районах польотної інформації, диспетчерських районах та зонах і на маршрутах обслуговування повітряного руху здійснюється органами об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху.

Контроль за дотриманням порядку використання повітряного простору України під час охорони державного кордону України, управління польотами державних повітряних суден, контролю польотів повітряних суден та переміщення інших об'єктів, що перетинають державний кордон України або виконують польоти в межах зон з особливим режимом використання та у спеціальних зонах повітряного простору України, здійснюється підрозділами Повітряних Сил Збройних Сил України, правоохоронних органів та інших військових формувань, утворених відповідно до законів України.

Порядок взаємодії органів об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху, органів управління Повітряних Сил Збройних Сил України та інших органів, які здійснюють контроль за дотриманням порядку та правил використання повітряного простору України, визначається Положенням про використання повітряного простору України [3].

Отже, варто відмітити, що така система дає можливість вирішувати важливі завдання щодо ефективного використання

повітряного простору країни різними користувачами повітряного простору, сприяє розробці та впровадженню єдиних правил і процедур, що істотно спрощує використання повітряного простору України, забезпечує високий рівень безпеки повітряного руху. Тому правила використання повітряного простору та правила польотів у повітряному просторі України розробляються спільно Державіаслужбою і Генеральним штабом Збройних Сил України та затверджуються спільно Мінінфраструктури та Міноборони України (п. 2.3. Положення) [3].

Об'єднання цивільних та військових процедур дає відчутну перевагу при координації та плануванні польотів, а також запобігає порушенням порядку використання повітряного простору України, спрощує формальні процедури обслуговування іноземних та вітчизняних експлуатантів.

Література

1. Повітряний кодекс України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/339>

2. Про створення об'єднаної цивільно-військової системи організації повітряного руху України: постанова Кабінету Міністрів України від 19 липня 1999 р. № 1281 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1281-99-%D0%BF>.

3. Про затвердження Положення про використання повітряного простору України: постанова Кабінету Міністрів України від 29 березня 2002 р. № 401 (зі змінами та доповненнями станом на 06.05.2005 р.) // ОВУ. – 2002. – № 14. – С. 85-113.

УДК 341:656.7.01(043.2)

Марченко А. М., студентка,
Навчально-науковий Гуманітарний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Радзівілл О. А., к.ю.н., доцент

КОНЦЕПЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА І ЇЇ ВПЛИВ НА СУЧАСНИЙ МІЖНАРОДНИЙ ПРАВОПОРЯДОК

Історія виникнення концепції «інформаційного суспільства» має свій початок в роботах австрійсько-американського економіста-дослідника Фріца Махлупа, який в 1933 р. почав вивчати вплив патентів на наукові дослідження. Його робота отримала резонанс у 1962 році в зв'язку з публікацією «Виробництво і розподіл знань в